

2. Костирко Р. О. Інтегрована модель звітності компаній: передумови, принципи, складові / Р. О. Костирко // «Економіка України». – 2013. – № 2 – С. 615.
3. Костюченко В. М., Богатир Н. В. Інтегрована звітність як інноваційна модель звітності корпоративних підприємств України / В. М. Костюченко, Н. В. Богатир // Глобальні та національні проблеми економіки. – 2015 – №8 – С. 1126-1130.

Ткачук З. М.

студентка

Науковий керівник: **Мельник Н. Б.**

кандидат економічних наук, доцент кафедри обліку і аудиту

Прикарпатський національний університет

імені Василя Стефаника

м. Івано-Франківськ, Україна

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОБЛІКУ І АУДИТУ РОЗРАХУНКІВ ПІДПРИЄМСТВА З БЮДЖЕТОМ З ПОДАТКУ НА ПРИБУТОК

Головним елементом у створенні сприятливого середовища для розвитку бізнесу і процвітання економіки є податкова реформа.

В Україні питання оподаткування господарюючих суб'єктів регулює значна кількість нормативно-правових актів, які постійно змінюються за змістом і доповнюються новими положеннями, дуже часто суперечать одне одному. Все це й обумовлює необхідність реформування податкової системи України шляхом доопрацювання єдиного всеохоплюючого Закону – Податкового кодексу.

Для вирішення юридичних, методичних та організаційно-практичних проблем необхідно, перш за все, сформувати структуру законодавчого регулювання операцій з оподаткування податку на прибуток, їх відображення в бухгалтерському обліку, фінансовій звітності та аудиті. Ієрархія законодавства України, з точки зору правової науки, виглядає таким чином: Конституція, кодекси, закони Верховної Ради України, укази Президента України, постанови Кабінету міністрів України, нормативні акти міністерств і відомств, місцевих органів влади та ін. [1, с. 255]. На основі цього можна сформувати багаторівневу систему нормативно-правового регулювання обліку і аудиту розрахунків підприємства з бюджетом з податку та прибутку (рис. 1.1). Вона

побудована за принципом верховенства права, визначеного основним конституційним законом України. Відповідно до Конституції України кожен зобов'язаний сплачувати податки і збори, в тому числі податок на прибуток, в порядку в і розмірах, встановлених законом. Дотримання такого принципу є дуже важливою та необхідною умовою при здійсненні гармонізації нормативно-правової бази України щодо регулювання податкової системи із законодавством Європейського Союзу.

Рис. 1.1. Рівні нормативно-правового регулювання обліку і аудиту розрахунків підприємства з бюджетом з податку на прибуток.

Найбільшу юридичну силу в питаннях обліку та аудиту розрахунків підприємства з бюджетом з податку на прибуток мають Податковий, Бюджетний, Господарський та Цивільний кодекси України, що належать до I рівня системи. В них визначено поняття розрахунків підприємства з бюджету з податку на прибуток. Основну роль при розрахунку з бюджетом з податку на прибуток відіграє Податковий кодекс України. В ньому зазначено платників податку, об'єкт і базу оподаткування, ставки податку, порядок обчислення податку на прибуток підприємств та сплати, а також звільнення від оподаткування. Це основні категорії, які необхідні кожному підприємцю, який займається підприємницькою діяльністю, для правильного нарахування та сплати податку на прибуток.

II рівень ієрархії становлять Закони України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» та «Про аудиторську діяльність». Вони визначають основні методологічні засади бухгалтерського обліку та аудиту усіх господарських операцій вітчизняних підприємств та операцій,

зокрема і з оподаткування. До цього рівня належать також нормативно-правові акти, що регулюють окремі види податків і зборів, умови їх нарахування та погашення, методики розрахунку їх баз оподаткування та порядку сплати, а також відображення специфічних господарських операцій у бухгалтерському обліку. Зокрема, це Закон України «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо ставок окремих податків».

III рівень в системі нормативного забезпечення обліку і аудиту розрахунків підприємства з бюджетом з податку на прибуток становлять Укази Президента України та нормативно-правові акти Кабінету міністрів України з питань регулювання видів зборів та обов'язкових платежів, що стягуються з підприємств України. До них належать: Декрети Кабінету міністрів України «Про державне мито», Постанова Кабінету міністрів України «Про справляння плати за митне оформлення товарів і транспортних засобів поза місцем розташування митних органів або поза робочим часом, установленим для митних органів» та ін.

До IV рівня належать Положення (стандарти) бухгалтерського обліку та інші нормативно-правові акти міністерств і відомств з питань методології обліку виконання зобов'язань за податками і зборами. Зокрема, бухгалтерський облік заборгованості підприємств регулюється Національним положенням (стандартом) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності», Положенням (стандартом) бухгалтерського обліку 11 «Зобов'язання» та Положенням (стандартом) бухгалтерського обліку 17 «Податок на прибуток».

Разом з тим урядом України прийнято Стратегію застосування міжнародних стандартів фінансової звітності в Україні, яка передбачає удосконалення існуючої системи бухгалтерського обліку та фінансової звітності відповідно до вимог міжнародних стандартів [2]. Зокрема, це стосується і відображення в обліку операцій з оподаткування підприємств, а саме податку на прибуток.

Податок на прибуток – це регулюючий інструмент економічного розвитку держави [3]. Тільки за допомогою цього податку можна регулювати інвестиційний та інноваційний процеси, поживлення яких є вкрай необхідними для економічного розвитку нашої держави. Саме тому реформування законодавства на якісному рівні є важливим не тільки для підприємств, галузей економіки, але і для всієї країни в цілому. Україні потрібно таке законодавство, щодо оподаткування прибутку підприємств, яке б не гальмувало розвитку виробництва.

Література:

1. Антипов В. І. Економіка та економічна злочинність (теоретико-методологічне узагальнення) / В. І. Антипов. – Вінниця : ДП МКФ, 2006. – 957 с.
2. Розпорядження Кабінету Міністрів України «Про схвалення Стратегії застосування міжнародних стандартів фінансової звітності в Україні» від 24.10.2007 № 911-р [Електронний ресурс] : сайт Верховної ради України. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua>
3. Перехрест Л. Податок на прибуток підприємств та методи його мінімізації в зарубіжних країнах // Вісник Податкової служби України. – 2000. – № 44. – С. 59-64.

Трачова Д. М.

кандидат економічних наук, доцент, докторант

Національний науковий центр «Інститут аграрної економіки»

м. Київ, Україна

МІСЦЕ АМОРТИЗАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ В ОБЛІКОВІЙ ПОЛІТИЦІ ПІДПРИЄМСТВА

Підприємство самостійно на основі національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку та інших нормативно-правових актів з бухгалтерського обліку визначає за погодженням з власником (власниками) або уповноваженим ним органом (посадовою особою) відповідно до установчих документів облікову політику підприємства, а також зміни до неї. У розпорядчому документі про облікову політику наводяться принципи, методи і процедури, які використовуються підприємством для ведення бухгалтерського обліку, складання і подання фінансової звітності та щодо яких нормативно-правовими актами з бухгалтерського обліку передбачено більш ніж один їх варіант, а також попередні оцінки, які використовуються підприємством з метою розподілу витрат між відповідними звітними періодами. Облікова політика є елементом системи організації бухгалтерського обліку на підприємстві [2]. Одним з елементів облікової політики підприємства має стати амортизаційна політика. Всі питання, стосовно механізму накопичення коштів на своєчасне оновлення виробничих потужностей повинні бути чітко прописані в обліковій політиці підприємства. Саме це дасть змогу управлінському персоналу планувати та здійснювати переоснащення вітчизняних підприємств з урахуванням інноваційної складової.